

นักเขียนสมัยเชื่อมต่อ

Transitional Authors

มีนักเขียนหลายคนซึ่งถือกำเนิดในศตวรรษที่ 16 และได้มีชีวิตต่อมาถึงศตวรรษที่ 17 ดังนั้นผลงานของเขาเหล่านี้จึงมีลักษณะที่คาบเกี่ยวกันอยู่ระหว่างสองศตวรรษนี้ จะจัดให้อยู่ในสมัยใดสมัยหนึ่งก็จะไม่เป็นการเหมาะสมนัก จึงน่าจะเรียกได้ว่าเป็นนักเขียนสมัยเชื่อมต่อ นักเขียนหรือกวีที่สำคัญซึ่งจัดอยู่ในประเภทนี้ก็คือ ฟรานซิส เบคอน และ เบ็น จอนสัน

ชีวิต

เบคอนเกิดเมื่อวันที่ 22 มกราคม ค.ศ. 1561 ในตระกูลขุนนาง ได้เข้าศึกษาใน Trinity College, Cambridge ในปี 1573 สามปีหลังจากนั้นได้เริ่มศึกษาวิชากฎหมายที่ Gray's Inn เขาได้ร่วมอยู่ในคณะทูตฝรั่งเศส และอยู่ในประเทศนั้นจนบิดาเสียชีวิตลงเมื่อปี 1579 ในปี 1584 เขาได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภา เขาไม่ได้รับการสนับสนุนมากนักในรัชสมัยของพระนางอลิซาเบธ เมื่อพระเจ้าเจมส์ขึ้นครองราชย์ เบคอนก็มีความหวังเกิดขึ้นใหม่ เขาได้แต่งเรื่อง **The Advancement of Learning (1605)** ถวายพระเจ้าเจมส์เพื่อทูลขอความช่วยเหลือทางด้านวิทยาศาสตร์ ตำแหน่งหน้าที่ของเขาก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ จนในที่สุดเขาได้เป็น Viscount St. Albans ในปี 1621 แต่แล้วเขาก็ถูกกล่าวหาว่ารับสินบนและถูกถอดจากตำแหน่ง เบคอนใช้เวลา 5 ปีที่เหลือในการแต่งหนังสือโดยการปลีกตัวออกไปอยู่ตามลำพัง เขาเสียชีวิตลงในวันอีสเตอร์ของปี 1626

งาน

งานเขียนส่วนมากของเขาตีพิมพ์หลังจากที่เขาเสียชีวิตไปแล้ว สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับเบคอนก็คือการที่เขามีความสนใจในหลาย ๆ สิ่ง และบุคลิกที่มีหลายด้านของเขา เขาดำเนินชีวิตแบบเดียวกับเพื่อนร่วมสมัยของเขา กล่าวคือ เชื่อในเรื่องของการทำให้ตัวเองก้าวไปข้างหน้าในชีวิต แต่ในขณะที่เดียวกันเขาก็แสวงหาตำแหน่งหน้าที่เพื่อที่จะทำให้ปรัชญาแนวใหม่ของเขาตีบทโน้มน้าวใจได้ ปรัชญาแนวใหม่หรือ *novum organum*¹ ที่เขาค้นคิดขึ้นจะเข้ามาแทนที่ระบบแอริสโตเติล และให้อำนาจแก่มนุษย์ในการที่จะควบคุมพลังต่าง ๆ ในโลก เขาพยายามที่จะขจัดความคิดเก่า ๆ ล้าสมัยที่ยังยึดถือเป็นแบบฉบับกันมา

ถ้อยคำเขียน Essays ของเบคอนนั้นเป็นการละทิ้งแนวการเขียนที่เป็นพิธีรีตองของสมัยพระนางอลิซาเบธ เป็นการแสดงออกซึ่งการเคลื่อนไหวของความคิดในขณะที่ยังเผชิญกับปัญหาอันใดอันหนึ่งในด้านเนื้อหา **Essays** เป็นความพยายามที่เบคอนจะทำให้ช่องว่างในความรู้ของมนุษย์เต็มขึ้นมา เขาศึกษาธรรมชาติของมนุษย์ในขณะที่อยู่คนเดียวโดด ๆ และในสังคมด้วย เขาเขียนถึงสิ่งที่มนุษย์ทำไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ควรจะทำ

Bacon ได้ชื่อว่าเป็น the Father of the English Essay ท่วงทำนองการเขียนของเขาเป็นแบบสั้น ๆ มีข้อความกะทัดรัดได้ความชัดเจนอยู่ในตัวไม่ยืดเยื้อเยิ่นเย้อ บางครั้งเหมือนกับเป็นการ

---

1. เครื่องมือใหม่สำหรับการสอบถามเชิงวิทยาศาสตร์

นำเอาสุภาสิตมาเรียงกันเข้า เขามักเขียนข้อความแล้วอธิบายข้อความนั้นด้วยตัวอย่างที่มองเห็นได้
อย่างชัดเจนเป็นการขยายความ ศัพท์ที่ใช้เป็นคำธรรมดาไม่ยากอะไรนัก เขามักเขียนเกี่ยวกับเรื่อง
ต่าง ๆ กันไป เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี ความประพฤติในทางสังคม หรือเรื่องต่าง ๆ ที่จะ
เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน งานของเขาส่วนมากเขียนไปในทำนองสั่งสอนหรือแนะนำให้ผู้อ่านประพฤติ
ปฏิบัติตาม จะเห็นว่าข้อเขียนของเขาส่วนใหญ่ยังนำมาใช้การได้ดีในสังคมปัจจุบันของเรา

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างงานประเภทความเรียงของเบคอนที่น่าสนใจศึกษา

Of Studies : เริ่มด้วยการให้คำจำกัดความของคำว่า studies ประโยชน์ของมันว่านำไปใช้ในด้านใด
ได้บ้างและเมื่อไร จากนั้นก็พูดถึงเรื่องการอ่านซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ studies ว่าเหมือนกับการกิน
อาหาร แล้วจึงต่อไปพูดว่าการเรียนวิชาแต่ละอย่างนั้นให้ประโยชน์โดยเฉพาะอย่างไรบ้าง

FRANCIS BACON

Of Studies

STUDIES serve for delight, for ornament, and for ability. Their chief use for delight, is in privateness and retiring; for ornament, is in discourse; and for ability, is in the judgement and disposition of business; for expert men can execute, and perhaps judge of particulars, one by one: but the general counsels, and the plots and marshalling of affairs come best from those that are learned. To spend too much time in studies, is sloth; to use them too much for ornament, is affectation; to make judgement wholly by their rules, is the humour of a scholar: they perfect nature, and are perfected by experience: for natural abilities are like natural plants, that need pruning by study; and studies themselves do give forth directions too much at large, except they be bounded in by experience. Crafty men contemn studies, simple men admire them, and wise men use them; for they teach not their own use; but that is a wisdom without them and above them, won by observation. Read not to contradict and confute, nor to believe and take for granted nor to find talk and discourse, but to weigh and consider. Some books are to be tasted, others to be swallowed, and some few to be chewed and digested; that is, some books are to be read only in parts; others to be read but not curiously; and some few to be read wholly, and with diligence and attention. Some books also may be read by deputy, and extracts made of them by others; but that would be only in the less important arguments and the meaner sort of books; else distilled books are, like common distilled waters, flashy things. Reading maketh a full man; conference a ready man; and writing an exact man; and, therefore, if a man write little, he had need have a great memory; if he confer little, he had need have a present wit; and if he read little, he had need have much cunning, to seem to know that he doth not. Histories make men wise; poets, witty; mathematics, subtle; natural philosophy, deep; moral, grave; logic and rhetoric, able to contend: Abeunt studia in mores; nay, there is no stand or impediment in the wit, but may be wrought out by fit studies: like as diseases of the body may have appropriate exercises: bowling is good for the stone and reins, shooting for the lungs and breast, gentle walking for the stomach, riding for the head and the like; so if a man's wit be wandering, let him study the mathematics; for in demonstrations, if his wit be called away never so little, he must begin again: if his wit be not apt to distinguish or find difference, let him study the schoolmen; for they are Cymini sectores.¹ If he be not apt to beat over matters, and to call up one thing to prove and illustrate another, let him study the lawyers' cases: so every defect of the mind may have a special receipt.

---

1. ผู้ที่ชอบแบ่งขอยอะไรจะเรียนและเอียดยิบ

Of Ambition : ambition นั้น ในตัวของมันเองไม่ทั้งดีและเลว มันจะดีถ้าไม่มีอะไรขวางหน้า ไม่เป็นการสมควรที่จะใช้คนทะเลาะทแยงในการงานทั่วไปยกเว้นในกรณีจำเป็นเช่นการศึกสงคราม ซึ่งต้องอาศัยผู้นำที่ดี ถ้าคนทะเลาะทแยงเป็นคนมีกำเนิดต่ำต้อยจะเป็นอันตรายน้อยกว่าคนที่มีกำเนิดสูงส่ง ผู้ปกครองประเทศควรใช้คนพวกนี้เป็นเหมือนน้ำหนักรุ่นที่ใช้ถ่วงเรือ พยายามไม่ปฏิบัติตนให้สม่าเสมอเพื่อที่พวกเขาจะได้เก่งใจไม่ถูก

คนทะเลาะทแยงนั้นมี 2 แบบ ด้วยกัน แบบแรกต้องการเป็นใหญ่ในเรื่องใหญ่ ๆ แบบหลังต้องการมีส่วนในทุกเรื่อง แบบหลังนี้อันตรายมากเพราะทำให้เกิดความยุ่งเหยิงในทุกวงการ

เกียรติยศชื่อเสียงนั้นขึ้นอยู่กับ 3 สิ่ง คือ โอกาส คนรู้จัก และโชคของแต่ละคนเอง

Of Ambition

AMBITION is like choler; which is an humour that maketh men active, earnest, full of alacrity, and stirring, if it be not stopped. But if it be stopped, and cannot have his way, it becometh adust, and thereby malign and venomous. So ambitious men, if they find the way open for their rising, and still get forward, they are rather busy than dangerous; but if they be checked in their desires, they become secretly discontent, and look upon men and matters with an evil eye, and are best pleased when things go backward; which is the worst property in a servant of a prince or state. Therefore it is good for princes, if they use ambitious men, to handle it so they be still progressive and not retrograde: which because it cannot be without inconvenience, it is good not to use such natures at all. For if they rise not with their service, they will take orders to make their service fall with them. But since we have said it were good not to use men of ambitious natures, except it be upon necessity, it is fit we speak in what cases they are of necessity. Good commanders in the wars must be taken, be they never so ambitious: for the use of their service dispenseth with the rest; and to take a soldier without ambition is to pull off his spurs. There is also great use of ambitious men in being screens to princes in matters of danger and envy: for no man will take that part, except he be like a seeled dove, that mounts and mounts because he cannot see about him. There is use also of ambitious men in pulling down the greatness of any subject that overtops: as Tiberius used Macro in the pulling down of Sejanus. Since therefore they must be used in such cases, there resteth to speak how they must be bridled, that they may be less dangerous. There is less danger of them if they be of mean birth, than if they be noble; and if they be rather harsh of nature, than gracious and popular: and if they be rather new raised, than grown cunning and fortified in their greatness. It is counted by some a weakness in princes to have favourites: but it is of all others the best remedy against ambitious great ones. For when the way of pleasuring and displeasuring lieth by the favourite, it is impossible any other should be over great. Another means to curb them, is to balance them by others as proud as they. But then there must be some middle counsellors, to keep things steady; for without that ballast the ship will roll too much. At the least, a prince may animate and inure some meaner persons to be, as it were, scourges to ambitious men. As for the having of them obnoxious to ruin, if they be of fearful natures: it may do well: but if they be stout and daring, it may precipitate their designs, and prove dangerous. As for the pulling of them down, if the affairs require it, and that it may be done with safety suddenly, the only way is the interchange continually of favours and disgraces; whereby they may not know what to expect, and be, as it were, in a wood. Of ambitions, it is less harmful, the ambition to prevail in great things, than that other, to appear in everything; for that breeds confusion, and mars business. But yet it is less danger to have an ambitious man stirring in business, than great in dependences. He that seeketh to be eminent amongst able men hath a great task; but that is ever good for the public. But he that plots to be the only figure amongst ciphers is the decay of an whole age. Honour hath three things in it: the vantage ground to do good: the approach to kings and principal persons: and the raising of man's own fortunes. He that hath the best of these intentions, when he aspireth, is an honest man: and that prince that can discern of these intentions in another that aspireth, is a wise prince. Generally, let princes and states choose such

ministers as are more sensible of duty than of rising: and such as love business rather upon conscience than upon bravery: and let them discern a busy nature from a willing mind.

Of Travel : สำหรับคนหนุ่มสาวคือ การศึกษา สำหรับคนแก่คือประสบการณ์ เด็กหนุ่มควรเดินทางโดยมีครู หรือ คนรับใช้ซึ่งรู้ภาษาของประเทศที่จะไปเป็นอย่างดี ควรจดบันทึกประจำวันไปชมสถานที่ หรือ สิ่งที่สำคัญๆ คบกับคนที่น่าสนใจ อย่ายู่ที่ใดที่หนึ่งนานเกินไป หาเพื่อนในวงการทูต หลีกเลี้ยงการวิวาท เมื่อกลับบ้านเกิดเมืองนอนแล้วควรมีการติดต่อกับเพื่อนในต่างประเทศบ้าง นำเอาสิ่งที่ได้รู้เห็นมาดัดแปลงใช้ให้เกิดผลดีกับประเทศของตนไม่ใช่ลอกเอามาทั้งดุ้น

Of Travel

TRAVEL, in the younger sort, is a part of education; in the elder, a part of experience. He that travelleth into a country, before he hath some entrance into the language, goeth to school, and not to travel. That young men travel under some tutor or grave servant, I allow well; so that he be such a one that hath the language, and hath been in the country before; whereby he may be able to tell them what things are worthy to be seen in the country where they go, what acquaintances they are to seek, what exercises or discipline that place yieldeth; for else young men shall go hooded, and look abroad little. It is a strange thing, that in sea voyages, where there is nothing to be seen but sky and sea, men should make diaries; but in land travel, wherein so much is to be observed, for the most part they omit it; as if chance were fitter to be registered than observation: let diaries, therefore, be brought in use. The things to be seen and observed are, the courts of princes, especially when they give audience to ambassadors; the courts of justice, while they sit and hear causes; and so of consistories ecclesiastic; the churches and monastaries, with the monuments which are therein extant; the walls and fortifications of cities and towns; and so the havens and harbours, antiquities and ruins, libraries, colleges, disputations, and lectures, where any are; shipping and navies; houses and gardens of state and pleasure, near great cities; armories, arsenals, magazines, exchanges, burses, warehouses, exercises of horsemanship, fencing, training of soldiers, and the like: comedies, such whereunto the better sort of persons do resort; treasuries, of jewels and robes; cabinets and rarities; and, to conclude, whatsoever is memorable in the places where they go; after all which the tutors or servants ought to make diligent inquiry. As for triumphs, masks, feasts, weddings, funerals, capital executions, and such shows, men need not to be put in mind of them: yet are they not to be neglected. If you will have a young man to put his travel into a little room, and in short time to gather much, this you must do: first, as was said, he must have some entrance into the language before he goeth; then he must have such a servant, or tutor, as knoweth the country, as was likewise said: let him carry with him also some card, or book, describing the country where he travelleth, which will be a good key to his inquiry; let him keep also a diary; let him not stay long in one city or town, more or less as the place deserveth, but not long; nay, when he stayeth in one city or town, let him change his lodging from one end and part of the town to another which is a great adamant of acquaintance; let him sequester himself from the company of his country-men, and diet in such places where there is good company of the nation where he travelleth: let him, upon his removes from one place to another, procure recommendation to some person of quality residing in the place whither he removeth, that he may use his favour in those things he desireth to see or know; thus he may abridge his travel with much profit. As for the acquaintance which is to be sought in travel, that which is most of all profitable, is acquaintance with the secretaries and employed men of ambassadors; for so in travelling in one country he shall suck the experience of many: let him also see and visit eminent persons in all kinds, which are of great name abroad, that he may be able to tell how the life agreeth with the fame; for quarrels, they are with care and discretion to be avoided; they are commonly for mistresses, healths, place, and words; and let a man beware how he keepeth com-

pany with choleric and quarrelsome persons; for they will engage him into their own quarrels. When a traveller returneth home, let him not leave the countries where he hath travelled altogether behind him, but maintain a correspondence by letters with those of his acquaintance which are of most worth; and let his travel appear rather in his discourse than in his apparel or gesture; and in his discourse let him be rather advised in his answers, than forward to tell stories: and let it appear that he doth not change his country manners for those of foreign parts; but only prick in some flowers of that he hath learned abroad into the customs of his own country.

จะเห็นว่างานของ Bacon นั้นน่าสนใจและอาจนำมาใช้ประยุกต์กับสถานการณ์รอบ ๆ ตัวเราในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี โดยไม่ได้ล้าสมัยเลยแม้แต่จะเขียนเมื่อหลายร้อยปีมาแล้ว.

คำถาม

1. ทำไมเบคอนจึงได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ
2. อธิบายลักษณะการเขียนของเบคอนพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ
3. ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนของเบคอนนั้นยังนำมาใช้ในปัจจุบันได้หรือไม่
4. เบคอนมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับความทะเยอทะยาน
5. เบคอนแบ่งขั้นตอนในการเดินทางไว้อย่างไรบ้าง
6. ในบรรดางานเขียนของเบคอนนั้น งานชิ้นใดมีคุณค่าทางปฏิบัติและงานชิ้นใด มีคุณค่าทางจิตใจบ้าง อธิบายและยกตัวอย่างประกอบ